

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 12 maja 2025 r.

DIH-2.707.8.2025.CS

DECYZJA DIH-2 Nr 13.2025

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej: „kpa”, w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2024 r. poz. 1209, poz.1940, poz. 1946 oraz Dz.U. z 2025 r. poz. 303), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania z 28 marca 2025 r. złożonego przez PIEPRZYK FAMILY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w Rawiczu (dalej: „przedsiębiorca”, „spółka” lub „strona”), od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 11 marca 2025 r. nr 21/2025, nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, kwoty 2 328,74 zł (słownie: dwa tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych 74/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1597/24/6825, postanowił:

- 1) uchylić zaskarżoną decyzję w całości,
- 2) orzec co do istoty sprawy, poprzez nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, kwoty 2 315,10 zł (słownie: dwa tysiące trzysta piętnaście złotych 10/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1597/24/6825.

UZASADNIENIE

Pismem z 8 kwietnia 2025 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Opolski WIH” lub „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „UOKiK”) ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na stacji paliw należącej do strony. Kontrola została przeprowadzona 27 listopada 2024 r. na stacji paliw, w obecności osoby upoważnionej do reprezentowania spółki przed organami kontroli.

Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIH okazali legitymacje służbowe i przekazali upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr NRU.779.2024 z 26 listopada 2024 r. wraz z klauzulą informacyjną dotyczącą przetwarzania danych osobowych. Ponadto pouczone osobę upoważnioną o przysługujących prawach i obowiązkach przedsiębiorcy. Zakres kontroli obejmował między innymi jakość paliw ciekłych.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIH pobrali do badań, z partii liczącej 9 023 litry, próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1597/24/6825 i próbkę kontrolną numer 7673/24/6825 w ilości 4 litry oraz do osobnego pojemnika 0,8 litra każda (protokół pobrania próbek paliw nr NRU.8361.779.2024).

Następnie inspektorzy przekazali próbkę oleju napędowego nr 1597/24/6825 i próbkę kontrolną nr 7673/24/6825 do niezależnego akredytowanego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (protokół przyjęcia próbki do badania numer 236/M/TA2/2024 z 27 listopada 2024 r.).

W treści protokołu kontroli nr NRU.8361.779.2024 z 27 listopada 2024 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczone przedsiębiorcę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie wniósł zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 236Z/M/TA2/2024 z 9 grudnia 2024 r. zastępujące sprawozdanie z badań nr 236/M/TA2/2024 z 3 grudnia 2024 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1597/24/6825), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1018), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych”, z uwagi na zaniżoną stabilność oksydacyjną, której wynik badania wyniósł $> 50 \text{ g/m}^3$, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m^3 .

W tym miejscu należy dodatkowo wyjaśnić, że jak wynika z e-maila laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie z 9 grudnia 2024 r., sprawozdanie z badań nr 236Z/M/TA2/2024 z 9 grudnia 2024 r. zastępujące sprawozdanie z badań nr 236/M/TA2/2024 z 3 grudnia 2024 r. zostało wystawione przez laboratorium ze względu na pomyłkę polegającą na badaniu stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h” (wg normy PN-EN 15751), które nie powinno być wykonane dla próbki oleju napędowego 1597/24/6825 ze względu na zawartość FAME poniżej 2 %(V/V). Pomyłka ta nie wpłynęła na zmianę negatywnego wyniku badań stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „g/m³”. Omyłkowe badanie stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h” nie zostało uwzględnione w zestawieniu kosztów wykonanych badań.

W toku kontroli 9 grudnia 2024 r., udokumentowanej protokołem nr NRU.8361.794.2024, inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH poinformowali osobę upoważnioną do reprezentowania przedsiębiorcy o wynikach badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego (o numerze próbki 1597/24/6825) pobranego 27 listopada 2024 r. Poinformowali również o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 7673/24/6825, pobranej w toku kontroli przeprowadzonej 27 listopada 2024 r. Strona nie skorzystała z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej.

W treści protokołu kontroli nr NRU.8361.794.2024 z 9 grudnia 2024 r., zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, pouczone przedsiębiorcę o możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca nie wniósł zastrzeżeń do protokołu kontroli.

Pismem z 12 lutego 2025 r. Opolski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa ciekłego, przeznaczonej do badań, na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W treści pisma poinformowano stronę, że na podstawie art. 10 § 1 kpa, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 11 marca 2025 r. nr 21/2025, Opolski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, kwoty 2 328,74 zł (słownie: dwa tysiące trzysta dwadzieścia osiem złotych 74/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1597/24/6825.

Pismem z 28 marca 2025 r., przedsiębiorca wniósł odwołanie od decyzji Opolskiego WIIH z 11 marca 2025 r. nr 21/2025, wnosząc o jej uchylenie w całości. W ocenie strony w niniejszym postępowaniu zachodzi cyt. „brak wypełnienia znamion przesłanek wskazanych w art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Przedsiębiorca powołując się na załączone do odwołania dokumenty stwierdził, że oferowany do sprzedaży w dniu kontroli olej napędowy był olejem B0, a nie B7. W ocenie strony specyfika oleju napędowego B0 jest zupełnie odmienna od oleju napędowego B7 pod kątem zawartości estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME), cechujących się bardzo małą odpornością termooksydacyjną. Zdaniem spółki, olej napędowy B0 ulega rozkładowi chemicznemu w sposób zupełnie odmienny niż standardowy olej napędowy B7 i z tego względu nigdy nie przeprowadza się badań oleju napędowego B0, pod kątem badania stabilności oksydacyjnej. W konsekwencji strona uznała, że kontrola i badania laboratoryjne były nieprawidłowe.

Pismem z 16 kwietnia 2025 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”, „organ drugiej instancji”), zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone przedsiębiorcy 22 kwietnia 2025 r. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 23 kwietnia 2025 r. podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu

stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także w rekreacyjnych jednostkach pływających.

Dokonując oceny niniejszej sprawy, organ drugiej instancji, opiera się na zgromadzonych w toku postępowania dowodach. Kluczowym dowodem są tutaj wyniki badania próbki oleju napędowego, przeprowadzone przez niezależne i akredytowane laboratorium.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr 236Z/M/TA2/2024 z 9 grudnia 2024 r. zastępujące sprawozdanie z badań nr 236/M/TA2/2024 z 3 grudnia 2024 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1597/24/6825), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z 26 czerwca 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz.U. z 2024 r. poz. 1018), zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych”, z uwagi na zawyżoną stabilność oksydacyjną, której wynik badania wyniósł $> 50 \text{ g/m}^3$, przy wymaganiach jakościowych max. 25 g/m^3 . W takiej sytuacji zastosowanie ma przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż badanie próbki oleju napędowego pobranej 27 listopada 2024 r., w sposób niebudzący wątpliwości wykazało, że olej napędowy wprowadzany do obrotu na kontrolowanej stacji paliw nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru - stabilność oksydacyjna wyrażonego w „ g/m^3 ”. W tym miejscu wypada także dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W kontekście powyższego należy stwierdzić, iż wprowadzenie do obrotu oleju napędowego, niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, stanowi naruszenie dyspozycji powołanych powyżej przepisów art. 3 ust. 1 i art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis art. 24 ust. 1 tej ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. Wydając zatem decyzję z 11 marca 2025 r. nr 21/2025, Opolski WIIH wypełnił dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes UOKiK przeprowadzając ponowne postępowanie stwierdził, że organ pierwszej instancji ustalił wysokość należności w oparciu o fakturę VAT nr 49/12/24 z 17 grudnia 2024 r. oraz załącznika nr 1 do ww. faktury (poz. 21) wskazującego koszt badania próbki nr 1597/24/6825 w kwocie 2 315,10 zł (uwzględniającej VAT) i załącznika nr 2 do ww. faktury (poz. 21) wskazującego koszt przechowywania pobranych próbek nr 1597/24/6825 i nr 7673/24/6825 w kwocie 13,64 zł (uwzględniającej VAT). Tym samym ustalenia organu pierwszej instancji w zakresie wysokości należności, którą przedsiębiorca powinien uiścić, tj. łącznej kwoty 2 382,74 zł były nieprawidłowe. Przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w sposób jednoznaczny wskazuje, że wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, podczas gdy Opolski WIIH nałożył na stronę obowiązek uiszczenia nie tylko kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań, ale i kosztów przechowywania pobranych próbek. Dyspozycja ww. art. 24 ust. 1 nie przewiduje nakładania na przedsiębiorców innych kosztów niż koszty badań. Koszty przechowywania, czy też utylizacji próbek ponoszone są przez Prezesa UOKiK.

W tym stanie rzeczy należało decyzję Opolskiego WIIH z 11 marca 2025 r. nr 21/2025 uchylić w całości i orzec co do istoty sprawy, poprzez nałożenie na przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, kwoty 2 315,10 zł (słownie: dwa tysiące trzysta piętnaście złotych 10/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 1597/24/6825. Prezes UOKiK, zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ustalił wysokość należności w oparciu o wystawioną przez Instytut Nafty i Gazu - Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie fakturę VAT nr 49/12/24 z 17 grudnia 2024 r. oraz załącznika nr 1 do ww. faktury (poz. 21)

wskazującego koszt badania próbki nr 1597/24/6825 w kwocie 2 315,10 zł (uwzględniającej VAT).

Prezes UOKiK po ponownym przeprowadzeniu postępowania, postanowił łącznie odnieść się do zarzutów podniesionych w odwołaniu i wyjaśnić, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, Prezes UOKiK zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem wydania tej ustawy jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla jego realizacji, został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań tego systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorcy. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes UOKiK (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej, która prowadzi kontrole. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga - próbka kontrolna - na wniosek kontrolowanego, z której to możliwości strona nie skorzystała. Przepis art. 24 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2. A zatem, w sytuacji, gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, cytowany przepis obliguje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Obowiązek ten dotyczy każdego przypadku, kiedy badania wykazały niewłaściwą jakość paliwa, niezależnie od ilości naruszonych parametrów i skali tych naruszeń.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykażą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes UOKiK jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, a po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej - czego strona nie uczyniła - jej badanie wykaże, że paliwo spełnia przedmiotowe wymagania, przyjmuje się, że paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty badania ponosi Prezes UOKiK.

W niniejszej sprawie, badanie oleju napędowego, tj. próbki nr 1597/24/6825 wykazało jednak jednoznacznie, że nie spełnia on wymagań jakościowych. Konkludując, należy stwierdzić, że badania laboratoryjne są finansowane z budżetu (koszty ponosi Prezes UOKiK), ale jedynie w przypadku, gdy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe. Jeżeli takich wymagań nie spełnia, koszty badań ponosi kontrolowany, zaś wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wypełniając dyspozycję art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wydaje decyzję nakładającą na kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Konkludując powyższe, należy stwierdzić, że art. 24 ust. 1 ustawy jednoznacznie wskazuje, że wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia kontrolowanego kwotą stanowiącą równowartość przeprowadzonych badań jest negatywny wynik badań wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych. Prezes UOKiK podziela w pełni pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażony w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w wyroku: II GSK 307/15 z 4 sierpnia 2016 r., iż *„Należy zgodzić się z Sądem I instancji, że w świetle przepisów prawnych, określających zasady obciążenia podmiotu kontrolowanego kosztami badań paliwa wystarczającą i jedyną przesłanką obciążenia tymi kosztami jest negatywny wynik badań, wskazujących, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw reguluje wyczerpująco, dla potrzeb obciążania kosztami badań paliwa, procedurę badań obejmującą dwa badania: próbki podstawowej, wykonane przez laboratorium prowadzone przez Inspekcję Handlową i na wniosek kontrolowanego - badanie próbki kontrolnej, wykonane przez akredytowane laboratorium. Przesłanką obciążenia podmiotu kontrowanego kosztami badań jest negatywny wynik badania próbki podstawowej, jeżeli kontrolowany wnioskował o zbadanie próbki kontrolnej - potwierdzony negatywnym wynikiem badania próbki kontrolnej.”*

Ponadto należy zauważyć, że istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie czy ma się tego świadomość, czy też nie.

W kontekście powyższego zarzut strony, iż w niniejszym postępowaniu zachodzi cyt. „brak wypełnienia znamion przesłanek wskazanych w art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, należy uznać za całkowicie bezpodstawny.

Za równie bezpodstawne, należy uznać - wyrażone w odwołaniu - stanowisko przedsiębiorcy,

tj.: „oferowany w sprzedaży w dniu kontroli olej napędowy był olejem B0, a nie B7, które różnią się swoimi cechami w tym zawartością estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME), co doprowadziło stronę do wniosku, iż nigdy nie przeprowadza się badań oleju napędowego B0, pod kątem badania stabilności oksydacyjnej”. Wymagania jakościowe dla oleju napędowego określa przywołane na wstępie rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, którego wymagania oparte zostały o wymagania normy PN - EN 590 Paliwa do pojazdów samochodowych - Oleje napędowe - Wymagania i metody badań. Rozporządzenie to nie różnicuje wymagań jakościowych dla oleju napędowego B0 i B7 w zakresie parametru stabilność oksydacyjna, wyrażonego w „g/m³”. Jednocześnie należy dodać, że rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych wskazuje maksymalną zawartość FAME na poziomie max. 7 %(V/V), co oznacza, że jego zawartość może wynosić od 0 %(V/V) do 7 %(V/V).

Odnosząc się natomiast do parametru stabilność oksydacyjna, w załączniku nr 3 do omawianego rozporządzenia, w pozycji 14 wskazano ww. parametr wyrażony w „g/m³”. Dla tego parametru ustalono wymagania jakościowe na poziomie max. 25 g/m³, zarówno dla oleju napędowego „standardowego”, jak i „o polepszonych właściwościach niskotemperaturowych”. Ponadto w uwagach do pozycji 14 wskazano, że wymaganie dotyczące stabilności oksydacyjnej, zgodnie z normą PN-EN ISO 12 205 ma zastosowanie dla oleju napędowego niezależnie od zawartości FAME. Jak natomiast wynika z treści sprawozdania z badań nr 236Z/M/TA2/2024 z 9 grudnia 2024 r. zastępującego sprawozdanie z badań nr 236/M/TA2/2024 z 3 grudnia 2024 r. (pkt 13 sprawozdania), parametr stabilność oksydacyjna wyrażony w „g/m³”, w próbce nr 1597/24/6825, pobranej 27 listopada 2024 r. był badany w oparciu o normę PN-EN ISO 12 205.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że wszystkie próbki oleju napędowego są badane pod kątem parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w „g/m³”. Faktem jest natomiast, że nie wszystkie próbki oleju napędowego są badane pod kątem parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w „h”, a jedynie te, gdzie badania wykazały zawartość FAME powyżej 2 %(V/V). W niniejszym postępowaniu próbka oleju napędowego nr 1597/24/6825 została przebadana pod kątem parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w „h”, co spowodowało wystawienie przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie sprawozdania z badań nr 236Z/M/TA2/2024 z 9 grudnia 2024 r. zastępującego sprawozdanie z badań nr 236/M/TA2/2024 z 3 grudnia 2024 r., ze względu na pomyłkę polegającą na badaniu stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h” (wg normy PN-EN 15 751), które nie powinno być wykonane dla próbki oleju napędowego nr 1597/24/6825 ze względu na zawartość FAME w tej próbce poniżej 2 %(V/V).

Wspomniana pomyłka nie wpłynęła na zmianę oceny wyniku badań stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „g/m³”. Omyłkowe badanie stabilności oksydacyjnej wyrażonej w „h” nie zostało uwzględnione w ocenie spełnienia wymagań jakościowych oraz w zestawieniu kosztów wykonanych badań.

W tym miejscu wypada także dodać, że Prezes UOKiK nie kwestionuje załączonych do odwołania dokumentów w postaci dowodów dostaw, faktur i odpisów ze świadectw jakości, jednakże dla oceny stanu faktycznego w niniejszym postępowaniu w kontekście dyspozycji art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, znaczenie mają parametry jakościowe określone dla oleju napędowego w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz wyniki badań laboratoryjnych, które w tym przypadku wykazały, że kontrolowany olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w „g/m³”.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty strony, iż kontrola, która nie uwzględniła faktu pobrania oleju napędowego B0 i badanie tego oleju pod kątem stabilności oksydacyjnej, były nieprawidłowe, należy uznać za całkowicie nieuzasadnione.

Konkludując, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, udokumentowany wynikami badań, wykonanych przez akredytowane i niezależne laboratorium, nie pozostawia wątpliwości, iż oferowany przez przedsiębiorcę w dniu kontroli olej napędowy, nie spełniał wymagań jakościowych w zakresie parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w „g/m³”. Zgodnie zatem z art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, strona jest zobowiązana do uiszczenia na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu łącznej kwoty 2 315,10 zł, stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o nr 1597/24/6825.

W świetle powyższego zarzuty strony są bezpodstawne i nie zasługują na uwzględnienie.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Niniejsze pismo nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej*

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

